

ע"פ 5409/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 5409/23

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע בתיק תפח"ע 008148-07-21 שניתן ביום 12.07.2021 על ידי כבוד השופטים ג' שלו, י' ייטב וי' דינו

תאריך הישיבה: א' באב התשפ"ג (20.7.2023)

בשם המבקש: עו"ד ליאור חיימוביץ
בשם המשיבה: עו"ד נועה קסיר פת

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כבוד השופטים, אב"ד ג' שלו; י' ייטב ו-י' דינו) בתפח"ע 8148-07-21 מיום 12.07.2023.

1. ביום 01.06.2022 הורשע המבקש, יליד שנת 2004, יחד עם שישה נאשמים נוספים (להלן: השותפים), על-פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש בעניינם. בכתב האישום המתוקן, יוחסה למבקש עבירה של אינוס בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 345(ב)(5) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); ועבירה של אינוס, לפי סעיף 345(א)(3) לחוק.

2. בכתב האישום המתוקן מתוארת מסכת של עבירות מין שביצעו המבקש והשותפים בקטינה ילידת 2007 (להלן: נפגעת העבירה), בתקופה שבין סוף שנת 2019 ועד לאמצע שנת 2021.

3. בעניינו של המבקש הוגשו שני תסקירים מטעם שירות המבחן. בתסקיר השני, תואר שיפור בשיחות הפרטניות עם המבקש; ואף שיפור מסוים במידת השתתפותו בטיפול הקבוצתי. כמו כן, תואר כי חלה התקדמות ביכולתו להעמיק בשיח על העבירות, ולהכיר בנזק שהוא והשותפים גרמו לנפגעת העבירה. נוכח אופי וחומרת העבירות מחד גיסא, וההליך הטיפולי המשמעותי שעבר מאידך גיסא, המליץ שירות המבחן על הרשעת המבקש ועל הטלת צו מעון נעול עד הגיעו לגיל 20; צו מבחן בתנאי מגורים במעון עד הגיעו לגיל 21; צו מבחן בקהילה למשך שנה מסוים הטיפול במעון; פיצוי לנפגעת העבירה; של"צ; והתחייבות כספית משמעותית.

4. ביום 12.07.2023, גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש. בית המשפט הדגיש את החומרה היתרה הגלומה במסכת העובדות בפרשה דנן. לאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, בשים לב לחלקו של המבקש בביצוע העבירות; לעברו הפלילי הנקי; ולהליך הטיפולי שהתחיל - הושת על המבקש עונש של 4.5 שנות מאסר בפועל; מאסר על-תנאי למשך 12 חודשים, לבל יעבור עבירת מין; ופיצוי על סך של 120,000 ש"ח לנפגעת העבירה.

5. ביום 16.07.2023, הגיש המבקש הודעת ערעור על גזר דינו, ועמה בקשה לעיכוב ביצוע עונשו - היא הבקשה שלפניי. המבקש לא פירט נימוקים במסגרת ערעורו, אלא ביקש להגיש נימוקי ערעור מפורטים עד לתום המועד שנקבע לכך בדיון. במסגרת הבקשה לעיכוב ביצוע, נטען כי סיכויי הערעור טובים, בהינתן שתקופת המאסר שהוטלה על המבקש שקולה לתקופה הכוללת שהיה עתיד לרצות בצו מעון נעול, לו היה נעתר בית המשפט להמלצת שירות המבחן. כמו כן, נטען כי שגה בית משפט קמא משלא הבחין כראוי בין נסיבותיו של המבקש ובין שני השותפים שדינם נגזר יחד עם דינו של המבקש; וכי ללא דחיית ריצוי עונשו, תיגרם לו פגיעה קשה ונזק בלתי הפיך, שכן ההליך הטיפולי בו הוא מצוי ייגדע בפתאומיות.

6. בדיון שנערך לפניי ביום 20.07.2023, שב בא-כוח המבקש על טיעוניו כפי שפורטו בבקשתו, והדגיש בעיקרו של דבר כי שהותו של המבקש במעון נעול מאיינת כל חשש בדבר מסוכנותו לציבור; ותאפשר רצף טיפולי הכרחי למבקש.

מנגד, באת-כוחה המשיבה טענה כי לא מדובר באחד מאותם מקרים המצדיקים סטייה מן הכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך למועד מתן גזר הדין, וזאת בפרט נוכח חומרת העבירות.

דיון והכרעה

7. כידוע, עיכוב ביצוע עונש מאסר הינו בגדר החריג לכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך ככל הניתן למועד מתן גזר הדין. בבוא בית משפט להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלוונטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה; סיכויי הערעור; עברו הפלילי; נסיבותיו האישיות; התנהלותו במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או את גזר הדין(ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2001)).

8. יישום השיקולים הללו בנסיבות המקרה דנן, מביא למסקנה לפיה דין הבקשה להתקבל. אין חולק בדבר החומרה הרבה הגלומה במעשים האכזריים שבביצועם המבקש הודה, ולצד זאת, בנסיבות המקרה הפרטני ומבלי לנקוט עמדה לגופו של הערעור, סבורני כי יש לעכב את ביצוע גזר הדין באופן שהמבקש ימשיך לשהות במעון נעול. כידוע, בעניינם של קטינים, אינטרס השיקום צריך להילקח בחשבון לאורך כל שלבי ההליך הפלילי, ואף עד ההכרעה בערעור (ראו: ע"פ 1589/23 פלוני נ' מדינת ישראל - פרקליטות המדינה(13.03.2023)). המבקש היה כבן 16 בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי; והוא שוהה במעון "נוף הרים" מזה כשנתיים - שם, כעולה מן התסקירים המפורטים לעיל, המבקש מצוי בעיצומו של ההליך הטיפולי שבו החל. בהינתן שאת עונשו צפוי המבקש לרצות בכלא בגירים ככל שידחה ערעורו; ובהתחשב בכך שהמבקש שוהה במעון נעול, שאת שעריו לא ייצא למשך כל תקופת עיכוב הביצוע,

באופן שיאיין חשש בדבר מסוכנותו לציבור - הגעתי למסקנה כי יש לעכב את עונש המאסר בפועל שנגזר עליו.

9. אשר על כן, רכיב המאסר בפועל שנגזר על המבקש מעוכב בזאת עד לתום הליך הערעור. אדגיש, כי עד להכרעה בערעור, אסורה יציאתו של המבקש מן המעון הנעול.

ניתנה היום, ג' באב התשפ"ג (21.7.2023).

שׁוֹפֵט
